

Եղիշե Չարենց

Կարծես ես ճամփա եմ ընկել

Կարծես ես ճամփա եմ ընկել
Երկնքի դաշտերում կապույտ
Ու գնում եմ, զվարթ ու անփույթ,
Եվ ունեմ լուսե մի ընկեր:
Նա և՛ կին է, և՛ քույր, և՛ հոգի,
Այրվում և այրում է խենթ.
Խառնվել եմ կյանքին ամենքի
Եվ իմ կյանքը հրա՛ջք է ու տենդ:

Երևան, V 1921թ.
